

Ένα ποιήμα για τον Γέροντα Παΐσιο. Αρχ. Αρσένιος Κατερέλος

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#)

ΑΡΧΙΜ. ΑΡΣΕΝΙΟΣ ΚΑΤΕΡΕΛΟΥ.ΕΝΑ ΠΟΙΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΕΡΟΝΤΑ ΠΑΙΣΙΟ.

Γι' αυτό κρίνω σκόπιμο, ευθύς αμέσως, να σας διαβάσω ένα ποιηματάκι, πού έχω γράψει τον Ιούλιο του 2008, και είναι ένα σύντομο αφιέρωμα, ένα προσωπικό αφιέρωμα στον Γέροντα Παΐσιο, το οποίο περιέχει μέσα δικά του λόγια, δικές του διδαχές, όπως μου τις είπε ο ίδιος ο Γέροντας.

Λοιπόν σας διαβάζω το ποιήμα, πού έχει δικά του λόγια. Είναι βέβαια, προσωπική αφιέρωση:

Γέροντα, ορόσημο για με ήσουν στην ζωή μου, μικρό παιδί σέ γνώρισα και αγαλλίασε η ψυχή μου. Πόσα δεν μου δίδαξες και πόσα δεν μου είπες, πόσες φορές με μάλωσες και μόνο δίκιο είχες. Εμπρός στην άγια σου μορφή, στο ταπεινό καλύβι, ήλθα αμέτρητες φορές σαν το μικρό σπουργίτι.

Με σπασμένα τα φτερά, με μάτια βουρκωμένα, με λογισμούς αμέτρητους ήλθα κοντά σέ σένα. Άγια λόγια μου έλεγες, διδαχές και πόσα άλλα, και με καινούργια τα φτερά γύριζα στην Καψάλα. Απογοήτευση, τυχόν, πίκρες κι απελπισία, όλα εσύ μου έπαιρνες και σκόρπιζες ευωδία.

Αντλούσα δύναμη από σέ για να συνεχίσω, και στον δικό μου Γολγοθά για να περπατήσω. Υπακοή μου έλεγες, ταπείνωση, μετάνοια, έτσι θα πολεμήσουμε με όλα τα ταγκαλάκια. Κι αν ρίχνει σφαίρες ο διάβολος, έλεγες, τις ρίχνει στον αέρα, αρκεί εμείς να έχουμε αλεξίσφαιρα πνευματικά γιλέκα.

Έλεγες Γέροντα καλέ, χωρίς κόπο και δάκρυ, δεν αξιώνει ο Θεός να πάρωμε

στεφάνι. Ταπείνωση, άσκηση, υπακοή, νηστεία, προσευχή και αγρυπνία, η ασπίδα για τον διάβολο, ο δρόμος για την σωτηρία.

Έλεγες για μοναχό αμελή, πού στο τέλος έγινε Άγιος, έλεγες για μοναχό επιμελή, πού τον κόλασε ο πλάνος.

Πολλές εκπλήξεις θα έχουμε στην ουράνια Βασιλεία, εδώ κάποιιοι θα φορούν τα Σχήματα, εκεί άλλοι θαχουν τα πρωτεία.

Μην αναπαύεται ο μοναχός, ποτέ μην ξεθαρρεύει, μέχρι τα τελευταία του ο διάβολος παραμονεύει.

Όπου να φύγει απ' την ζωή πάντοτε να παλεύει, και μόνο όταν η ψυχή του βγει, οριστικά απ' τον διάβολο ξεμπερδεύει.

Έλεγες, μοναχοί είμαστε, θα μας συκοφαντήσουν, θα μας διαβάλουνε, θα μας διασύρουν. Ακόμη και αδελφοί, ίσως μας αδικήσουν, μας κατηγορήσουνε και μας αμφισβητήσουν.

Εμείς με την προσευχή και με το κομποσκοίνι, αδιάφοροι να μείνουμε στου πειρασμού το χατίρι. Να μας φωτίζει ο Θεός και να μας χαριτώνη, με αγάπη και υπομονή να μας δυναμώνει. «Αν επιτρέψει ο Θεός, τίποτα μη φοβάσαι, όποιοι πειράξουν μοναχό δίπλα να τούς λυπάσαι. Ειν' ο Χριστός μας αρχηγός, Εκείνος θα νικήσει, αυτόν τον πλάνο, τον κακό, στο τέλος θα τον σβήσει. Εμείς με πόνο να ευχόμαστε για όσους μας φθονήσουν, να τούς ελεήσει ο Θεός και να μετανοήσουν.

Έλεγες, ακούνε φήμες και τρέχουνε σέ διορατικούς γεροντάδες. Είναι επικίνδυνο αυτό και πέφτουνε σέ πλάνες.

Ο διάβολος την παγίδα του την έχει καλά στημένη, συμπτώσεις διάφορες και τούς παγιδεύει. Ακούνε λόγια του μυαλού, λόγια απλά μονάχα, και κοροϊδεύει ο διάβολος ότι κατεβήκανε από τα ουράνια.

Η διόραση δεν φαίνεται, είναι καλά κλεισμένη, κι αν κάποιος την έχει, την έχει κλειδωμένη. Έλεγες «λένε λόγια πολλά, λόγια πού δεν τα είπα». Να τούς ελεήσει ο Θεός, Κρίμα! Μεγάλο Κρίμα!

Διαδίδουν διάφορα, δήθεν τα είπε ο Παΐσιος, ενώ τούς υπαγορεύει ο εαυτός τους ο Πλανήσιος. «Το όνομά μου, έλεγες, κάποιιοι θα χρησιμοποιούνε, εγώ, όμως, παρακαλώ, το φρόνημά μου να ασπασθούνε». «Πολλά παλαβά άκουσα στην ζωή μου, μα αυτά δεν είναι τίποτε, έλεγες, εμπρός σέ εκείνα πού θα κυκλοφορηθούνε μετά την κοίμησή μου.

Μπορώ αμέτρητα να πω, μα δεν θα ωφελήσω, δεν ξέρουν την μετάφραση και δεν θα βοηθήσω. Γέροντα, όσα έλεγες, τα έλεγες από αγάπη, δεν ήταν λόγια ανθρώπου απλά, τα είχες ζήσει σέ θεωρία και πράξη. Και πόσα άλλα έκρυβες κανείς μας δεν θα μάθη, από την άγνωστη άγια σου ζωή λίγα ψίχουλα έχουμε πάρει.

Δεν είχες δικό σου υποτακτικό ποτέ σου στο Καλύβι, και αδιάκοπα προσευχόσουνε στην Παναγιάς μας το καντήλι.

Έλεγες, του κόσμου είμαι υποτακτικός και σαν στρατιώτης μοναχός, στον πόνο των ανθρώπων είμαι άγρυπνος φρουρός. Δενμίλαγες, Γέροντα, για σέ,

είχες ταπείνωση μεγάλη, πόσες πίκρες άραγε, πόσες να είχες πάρει; Δεν είμαστε άξιοι, Γέροντα, παιδιά σου να κληθούμε, αλλά στο έλεος του Θεού εμείς ευελπιστούμε.

Σε ευγνωμονώ, Άγιε Γέροντα, θα σέ ευλαβούμαι αιώνια, εσύ με προστάτεψες στα δύσκολα μου χρόνια. Σε σέ οφείλω, Γέροντα, όλα τα Σχήματά μου, Σέ σέ οφείλω, Γέροντα, «Αρσένιος» τ' όνομά μου. Γέροντα, ότι και να πω είναι πτωχά τα λόγια, από καρδιάς σ' ευχαριστώ για τα ωφέλιμα σου λόγια.

Εκεί ψηλά στα Ουράνια, εύχου για μένα, Γέροντα, να με φωτίσει ο Θεός νάχω Καλή Μετάνοια. Γέροντα, εύχου και για μας, μια μέρα να βρεθούμε, εκεί στην Άνω Ιερουσαλήμ να συναντηθούμε». Την ευχή του νάχουμε. Αυτά, αγαπητοί μου αδελφοί. Το Κεφάλαιο «Γέροντας Παΐσιος» είναι ανεξάντλητο.

ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΠΑΙΣΙΟΝ ΚΑΙ ΙΣΑΑΚ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΑΣ

http://apantaortodoxias.blogspot.gr/2014/03/blog-post_1527.html

Πηγή: hristospanagia3.blogspot.gr